

до посилення його експресивності, щоб забезпечити його прийняття українською культурою.

*Флюстикова Христина Віталіївна
Науковий керівник – ст. викл. Карась А.В.
Державний біотехнологічний університет*

СПОРІДНЕНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ МОВ

Актуальність теми

Із початком повномасштабного вторгнення велика кількість українців вимушено евакуювалася до країн Європи. Більшість із них знайшли прихисток у Німеччині. Тож наразі наші люди вже оволоділи й німецькою мовою. Із власного досвіду можемо зазначити, що у німецької та української мов багато спільного. Також серед наших людей евакуювалися й досвідчені фахівці. Задля розвитку різних галузей та економіки наші спеціалісти залучатимуть іноземних партнерів, тож цей факт додає ще більшої актуальності до вивчення питання спорідненості цих мов.

Вступ

Запозичення слів із інших мов – це необхідний історичний процес, що виникає внаслідок постійних і різноманітних взаємодій між народами. Лінгвісти наголошують, що для повного розуміння мови важливо враховувати її соціальний контекст. Слова, що ми позичаємо, часто входять у наш активний словник і посідають значуще місце в мовному арсеналі, особливо, коли в рідній мові відсутня відповідна лексема для позначення конкретного об'єкта чи поняття. Такі запозичення додатково збагачують лексику мови, що приймає їх. У різні історичні періоди запозичена лексика потрапляла на територію України усним чи писемним шляхом. Зі зміною часу багато слів втратили характерні ознаки своєї прамови, асимілювалися і стали сприйматись суспільством як цілком українські слова. Тому часто лише завдяки етимологічному аналізу можна дізнатися походження окремих лексем.

Як виявилось, через тісний взаємозв'язок із німцями виникло таке поняття як германізми (від лат. *Germanus* —германський) — слово, його окреме значення, вислів тощо, запозичені з німецької мови або перекладені чи утворені за її зразком. Тож зрозуміло, чому деякі слова так схожі в обох мовах.

Значною мірою германізми потрапили до нашої мови в XIV–XVI століттях через польську мову, оскільки населення українських земель знаходилося у той час під владою польсько-литовських господарів. Серед цих слів варто зазначити лантух (*das Landtuch*), плуг (*der Pflug*), дах (*das Dach*), смак (*der Geschmack*). А інші лексеми – як наслідок безпосередніх торгівельних контактів із прибалтійськими німцями.

Приділимо увагу декільком аспектам, за якими можна відзначити спорідненість німецької мови з українською.

Розвиток мов:

Індоевропейська мовна родина надає основу для спорідненості української та німецької мов. Обидві мають своє коріння в праслов'янській та прагерманській мовних гілках відповідно. Цей спільний лінгвістичний старт визначає загальні риси, що переплітаються в обидві мови.

Граматичні спільні риси:

Українська та німецька мови ділять численні граматичні елементи, такі як системи роду та числа. Обидві мови мають складність відмінювання, де слова змінюються залежно від ролі в реченні. Ця подібність полегшує вивчення однієї мови для носіїв іншої.

Лексична спорідненість:

Лексичні подібності між українською та німецькою мовами є важливим фактором спорідненості. Спільні корені слів та фраз свідчать про історичний контекст та зв'язки між культурами. Це стимулює культурний обмін та взаєморозуміння.

Вплив на вивчення мов:

Спорідненість мов робить їх привабливими для вивчення в контексті дводіалектного навчання. Особливо для носіїв однієї мови, вивчення іншої стає більш доступним та продуктивним завдяки спільним лінгвістичним основам.

Висновок

Спорідненість української та німецької мов відзначається глибокими лінгвістичними коріннями та впливом спільного індоевропейського походження. Вона не тільки полегшує вивчення обох мов, а й сприяє культурному обміну та взаєморозумінню між українцями та німцями.

Хиленко Єлизавета Вікторівна
Науковий керівник – канд. юрид. наук, доц. Топоркова М.М.
Державний біотехнологічний університет

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА РОЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У СУЧАСНОМУ КОНТЕКСТІ

У сучасному світі українська мова стикається з рядом серйозних проблем, які вимагають належного вивчення та вирішення. Однією з ключових труднощів є боротьба за збереження та розвиток мовної ідентичності в умовах глобалізації. Зростаюча популярність англійської мови може ставити під загрозу нашу культурну спадщину та національну самобутність.

Виклики у сфері освіти в Україні визначаються рівнем використання української мови у процесі навчання, що впливає на формування мовної компетенції студентів та їхню здатність ефективно спілкуватися. Необхідність активного впровадження української мови в освітній процес відзначається як ключова у забезпеченні повноцінного навчання та розвитку мовних навичок нового покоління громадян.

Мовна самосвідомість громадян та патріотизм взаємодіють у контексті їхнього вибору використання української мови в повсякденному житті, що визначає їхню свідому участь у збереженні та підтримці національної мовної